

**ВИЩИЙ СПЕЦІАЛІЗОВАНИЙ СУД УКРАЇНИ
З РОЗГЛЯДУ ЦИВІЛЬНИХ І КРИМІНАЛЬНИХ СПРАВ
(ВССУ)**

вул. П. Орлика, 4а, м. Київ, 01043, тел. 591-10-00
<http://sc.gov.ua>; e-mail: inbox@sc.gov.ua; код ЄДРПОУ 37317811

**Головам апеляційних судів
областей, Апеляційного суду
міста Києва**

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЛИСТ

**Щодо вжиття заходів загального характеру,
зумовлених порушеннями статей 6, 8 Конвенції
про захист прав людини і основоположних свобод,
які встановлені в рішенні Європейського суду з прав
людини від 26 січня 2017 року у справі «Суріков проти України»**

До ВССУ надійшло звернення Урядового уповноваженого у справах Європейського суду з прав людини Ліщини І. Ю. від 15 травня 2017 року № 2813/1/12.0.1/19-17 (вх. № 762/0/1-17 від 20 червня 2017 року) щодо виконання рішення Європейського суду з прав людини (ЄСПЛ) у справі «Суріков проти України».

У зверненні порушено питання про необхідність обов'язкового розгляду судами скарг осіб у справах, що стосуються збирання, використання та поширення інформації про психічний стан здоров'я особи, з урахуванням висновків ЄСПЛ у справі «Суріков проти України».

У зв'язку з цим з метою забезпечення дотримання суддями вимог Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (Конвенція) та врахування практики ЄСПЛ під час розгляду справ, пов'язаних з порушенням права на повагу до приватного та сімейного життя, необхідно враховувати таке.

У низці справ щодо порушення статті 8 Конвенції ЄСПЛ констатував, що систематичне зберігання та інше використання інформації щодо приватного життя особи охоплюється статтею 8 Конвенції. Це особливо стосується інформації, що має інтимний або чутливий характер, зокрема інформації стосовно фізичного чи психічного здоров'я конкретної особи

Вищий спеціалізований суд України
з розгляду цивільних і кримінальних справ

вих № 93 - 1292/0/4-17 від 12.07.2017

(рішення у справі «З. проти Фінляндії» (*Z. v Finland*) від 25 лютого 1997 року, п. 95; рішення у справі «П. та С. проти Польщі» (*P. and S. v. Poland*) від 30 жовтня 2012 року, п. 128 та інші). Водночас відповідно до усталеної практики ЄСПЛ втручання у приватне життя є порушенням статті 8 Конвенції, за винятком випадків, коли таке втручання здійснюється «згідно із законом», переслідує одну з легітимних цілей, визначених частиною другою цієї статті, та є «необхідним у демократичному суспільстві» для досягнення таких цілей. У справі «Суріков проти України» ЄСПЛ констатував, що здійснене роботодавцем заявника втручання в його приватне життя шляхом зберігання та поширення інформації про його психічне здоров'я не відповідає зазначеним умовам, а отже, становило порушення статті 8 Конвенції.

Крім того, у цій справі ЄСПЛ встановив порушення статті 6 Конвенції у зв'язку з тим, що національними судами не було наведено достатніх причин відхилення скарг заявника у справі за позовом про захист честі, гідності, ділової репутації та відшкодування шкоди у зв'язку зі стверджуваним незаконним збиранням, використанням та поширенням роботодавцем інформації про стан здоров'я заявника. При цьому ЄСПЛ вкотре нагадав, що стаття 6 Конвенції зобов'язує суди обґрунтовувати свої рішення. Хоча цей обов'язок не можна тлумачити як такий, що вимагає детальної відповіді на кожен аргумент, принцип справедливості, закріплений у статті 6 Конвенції, порушується, якщо національні суди ігнорують конкретний, доречний та важливий довід, наведений заявником.

Незважаючи на те що національне законодавство, на яке посилався заявник, зокрема, стаття 32 Конституції України, Закон України «Про інформацію», Основи законодавства України про охорону здоров'я, містить низку гарантій щодо захисту інформації медичного характеру, ЄСПЛ констатував, що у справі заявника ці гарантії фактично не діяли. Такий висновок було зроблено у зв'язку з тим, що національні суди не дослідили належним чином важливі аргументи заявника, які він наводив з посиланням на статтю 32 Конституції України та ряд інших важливих законодавчих положень. ЄСПЛ також вказав, що національні суди не навели відповідних та достатніх причин, які обґрунтовували б (виправдовували б) необхідність

оскаржуваного заявником втручання в його особисте життя у зв'язку з оприлюдненням інформації про психічний стан його здоров'я іншим особам.

Враховуючи зазначене, з метою недопущення в подальшому порушень, які констатовані ЄСПЛ у справі «Суріков проти України», судам під час розгляду справ щодо порушення права на повагу до приватного життя, зокрема, у зв'язку зі збиранням, використанням та поширенням конфіденційної інформації про особу, слід неухильно дотримуватись вимог статті 6 Конвенції та статті 213 Цивільного процесуального кодексу України щодо законності та обґрунтованості рішення суду, перевіряючи та досліджуючи всі доводи позивачів у такій категорії справ.

Заступник Голови

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, sweeping loop on the left side and a smaller, more intricate flourish on the right side, ending in a short horizontal line.

М. Червинська